

ad § 14.

Kravene i stk. 1 til personer, der ønsker at få alkoholbevilling, svarer til de gældende krav til beværtere og gæstgivere, jfr. beværterlovens § 2, stk. 1.

Personer, der under henvisning til straffelovens § 78 har fået afslag på ansøgning om næringsbrev, jfr. § 3, stk. 4, er herefter også afskåret fra at få alkoholbevilling. Under hensyn til restaurations- og hotelhvervets særlige karakter findes det herudover nødvendigt at stille særlige vandelskrav til indehavere af alkoholbevilling. Ved det foreslåede krav om, at sådanne personer ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at de ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde, tilsigtes en modernisering, men ikke nogen realitetsændring i forhold til det nugældende krav om, at beværteres og gæstgiveres fortid og personlige forhold ikke må give grund til at befrygte, at de ved næringens drift vil tilsidesætte hensynet til lovlighed, sædelighed og ædruelighed. Som hidtil vil f. eks. hasardspillere, „løsagtige“ kvinder, alfonser og drankere naturligvis ikke kunne få alkoholbevilling.

I stk. 2 foreslås, at direktion og bestyrelsesmedlemmer i selskaber m.v. skal opfylde de personlige krav for at få alkoholbevilling, for at selskabet skal kunne få en sådan. Dette gælder dog ikke kravet om ikke at være under konkurs. Dette er i overensstemmelse med beværterlovens § 3, stk. 1, men medens beværterlovens § 3, stk. 3, bestemmer, at handelsministeren kan tillade udfærdigelse af adkomst, når flertallet af bestyrelsens medlemmer opfylder de stillede betingelser, foreslås nu i stedet at give handelsministeren en almindelig dispensationshjemmel for så vidt angår medlemmerne af både direktion og bestyrelse.

De hidtil gældende finansieringsbestemmelser er opretholdt i omtrent uændret omfang, idet de som følge af det hidtidige bevillingssystemets ophævelse er begrænset til at angå virksomheder med alkoholbevilling. Det er endvidere for at modvirke omgældsforståelse foreslået, at forbudsbestemmelserne udvides til også at angå bestyrere af virksomheder med alkoholbevilling. Reglerne, der tidligere fandtes i den gældende lovs § 1, stk. 9-11, § 2, stk. 1, nr. 6, § 3, stk. 1 og 2 samt § 4, stk. 4, 6, 7 og 8 findes nu alle i § 14.

ad § 15.

Efter stk. 1 ændres de hidtidige „afgifter“ for alkoholbevillinger til „gebyrer“ ligesom for næringsbreve. Gebyrerne skal alene dække udgifterne i forbindelse med de pågældende adkomsters udfærdigelse. Medens gebyret for næringsbrevet skal tilfalde staten, i København kommunen, d.v.s. de nærings-

brevudstedende myndigheder, er det naturligt at foreslå, at gebyret for alkoholbevilling altid tilfalder kommunen, der giver disse bevillinger.

For så vidt angår overtagelse af *bestående* virksomhed svarer bestemmelserne i stk. 2 til beværterlovens § 4, stk. 1, men bestemmelsen fastsætter ikke nogen 3 måneders frist, selv om det er fundet hensigtsmæssigt, at tilladelsen gives for et bestemt tidsrum.

Det er skønnet nødvendigt med bestemmelser, som foreslået i stk. 2, idet der har vist sig at være et stort behov herfor. Det forudsættes imidlertid, at sådanne tilladelser kun gives, når foreliggende oplysninger gør det overvejende sandsynligt, at den pågældende bevilling vil blive givet, og det er en selvfølge, at en sådan tilladelse ikke på nogen måde præjudicerer kommunalbestyrelsens stilling til bevillingsspørgsmålet. Det vil således i almindelighed være påkrævet, at politimesteren forhandler med kommunalbestyrelsen, forinden sådan tilladelse gives.

ad § 16.

I stk. 1 foreslås at opretholde den hidtidige hovedregel, hvorefter der ikke kan etableres lokalemæssig sammenfald af restaurationsvirksomhed med servering af stærke drikke og anden næringsvirksomhed. Derimod har man af erhvervsmæssige, turistmæssige og administrative grunde fundet det hensigtsmæssigt at foreslå, at sådant forbud ikke — som hidtil — skal omfatte tilstødende lokaler, når salgslokalerne har særskilt indgang udefra, f. eks. hvor der er dør mellem lokalerne, eller hvor disse forbindes med korridor eller lignende passage for personer. Endvidere finder man ikke tilstrækkelig motivering for en opretholdelse af det hidtil dispensable forbud mod i samme kommune at forene restaurationsvirksomhed med alkoholbevilling med anden næring, hvortil der kræves næringsbrev. Restaurationsvirksomhed uden servering af stærke drikke vil som hidtil, også lokalemæssigt, kunne forenes med anden næringsvirksomhed, bortset fra handel med stærke drikke, jfr. § 30, og undtagelsen i denne paragrafs stk. 2, 2. pkt.

Forbuddet i stk. 1 vil i almindelighed ikke hindre etablering af kiosker i jernbane- og rutebilstationer ventesale, selv om der også i ventesalen, eller i lokalemæssig forbindelse hermed, er etableret restauration med servering af stærke drikke. Det lokalefællesskab, der forekommer her, er sædvanligvis ikke af en sådan karakter, at det vil være omfattet af forbuddet.

Hotellers „montre-salg“ og portierlogers serviceydelser med salg af aviser, frimærker, postkort, sæbe og lignende, der hidtil er anset for at være et natur-